

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. Nolite putare quoniam veni solvere legem, &c. Iota unum aut
aunus apex non præteribit à lege, donec omnia fiant. Cura rerum
minimarum, rem procurat omnium maximam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

præclare S. Gregorius in eadem tertia parte Pa-
toralis, admonitione postrema. Ubi hæc duo
Domini aptè conciliat dicta quæ sibi repugnare
videntur, *Videant opera vestra, & glorificent pa-
trem vestrum qui in cælis est: Et attendite ne jus-
titiã faciatis coram hominibus ut videamini ab
eis.* *QUALITER*, inquit, *videnda essent, vel qua-
liter non videnda ex sententiarum sine monstra-
vit, quatenus operantis mens opus suum & pro-
pter se videri non quæretet & tamen hoc propter
cælestis Patris gloriam non claret. Quidquid au-
tem contrã sentiat, non nocet sensus ubi non
est consensus. Non est autem consensus, nisi ad-
vertas ad sensum & tibi in eo voluntariè com-*

placeas; Est verò facile cum Dei gratia compla-
centiam illam excutere vel negativè cogitatio-
nem abduccendo, vel positivè renovando in cen-
tionem his aut similibus corde vel ore prolatis
versiculis: *Quid mihi est in cælo, & à te quid
volui super terram! Deus cordis mei & pars mea,
Deus in æternum. ET nunc, qua est expectatio
mea, nonne Dominus? EGO autem ad Dominum
aspiciam. AVERTE oculos meos ne videant vani-
tatem: SI quæro gloriam meam, gloria mea nihil
est. NON nobis Domine, non nobis sed nomini tuo
da gloriam. MIHI absit gloriari nisi in cruce Do-
mini nostri. QUI gloriatur, in Domino glori-
etur.*

Pf. 72.
Pf. 32.
Mich. 7.
Pf. 118.
Ioan. 8.
Pf. 113.
Gal. 6.
2. Cor. 10.

S A B B A T O. DE CVRA RERVM MINIMARVM IN CULTU DEI: AD HÆC CHRISTI DOMINI VERBA:

*Nolite putare, quoniam veni solvere legem, aut Prophetas: non veni solvere,
sed adimplere. Amen quippe dico vobis, donec transeat cælum
& terra, Iota unum aut unus apex, non præteribit
à lege donec omnia fiant. Matth. 5.*

VERITAS PRACTICA,

Cura rerum minimarum rem procurat omnium
maximam.

*RATIO EST, Quia res omnium maxima est
pura Caritas quã diligimus Deum, & qua di-
ligimur à Deo.*

*Sed cura rerum minimarum hanc procurat Ca-
ritatem.*

*Ergo rem procurat omnium maximam: ac proinde
ut diligentius illa cura fervetur, hac alia Ve-
ritas additur;*

*Sæpe in minimis non est minima culpa,
Ratio post exponetur.*

I. PUNCTUM.

AUDIENDUS ante omnia S. Augustinus
circa hæc Christi Domini verba quæ re-
rum minimarum commendant obser-
vantiam. *Iota*, inquit, *minima est litera-
rum, apex vero ejus particula in summo: signi-
ficat ergo minima quæque ad effectum perducen-*

*da. Quam perfectè autem minima quæque
Christus Dominus adimplet & quàm certa sit
nota fidelis servi, sic adimplere omnia, jam su-
pra declaratum est in prima parte. Nunc verò
cum res maximi sit momenti, rursus hic & in-
fra etiam amplius, de eadem materia proponun-
tur Veritates tantò quidem brevius, quantò sunt
per se claræ & apertæ. Prima ostendit bonum
quod in cura rerum minimarum continetur.
Secunda manifestat malum, quod ex earum in-
curia provenit, ut utroque motivo boni & mali
simul exhibitò, magis ad finem propositum
cum gratia moveamur.*

Prima sic habet & declarat: *Cura rerum mi-
nimarum rem procurat omnium maximam. Quid
enim majus Caritate tum qua nos Deum purè
diligimus, tum qua nos à Deo diligimur? Re-
mulamini autem Charismata meliora, inquit
Apostolus: Et adhuc excellentiorem viam vobis
demonstro. Quasi diceret, quantumcunque ve-
hemens sit æmulatio, & quantumcunque bona
sint quæ vobis æmulemini & concupiscatis: su-
pereminet ramè & præcellit illis omnibus quod
jam vobis demonstraturus sum bonum, nempe
Caritas*

Feria 6.
Dom. 6.
post Epiph.

1. Cor. 12.

Caritas de qua toto sequenti capite differit, & quod ita concludit, *Nunc autem manet fides spes Charitas, tria haec; major autem horum est Charitas*, Id est major & maxima rerum omnium Denique *Charitas, Deus est*, ait dilectus Discipulus, & qui manet in Charitate, in Deo manet, & Deus in eo. Potest aliquid dici majus cum praesertim de pura Caritate sit sermo, id est, de corde puro & conscientia bona, & fide non ficta?

II. PUNCTUM.

SED cura rerum minimarum hanc procurat Charitatem.

Primo quidem de Charitate qua Deum diligimus, sic aperte patet, quia nunquam est certior Caritas quam in effectu, id est quam in agendo vel patiendo, unde est illud frequentissimum sancti Gregorii: *Probatio dilectionis, exhibitio est operis*. Quamvis verò etiam minus de proprio, seu minus de nostro comodo vel incommodo permiscetur in illo exhibendo opere, tantò certè opus exhibitum, major est probatio dilectionis, quia dilectio tum erit purior & sincerior. Hoc est autem opus quod inducit & procurat cura rerum minimarum, non diligit lingua & sermone qui curat minima, *Sed opere & Veritate*: Cura minimorum est opus & opus pene continuum, pene singulis continuatum momentis prout occurrunt frequentissime. Opus verò est purae dilectionis si quod est aliud, neque enim hic spectatur magnum praemium sicut in arduis illis & heroicis virtutum actibus; neque gravis timetur poena sicut in gravibus culpis. Timor ille sanctus & castus & perfectus est quem, ut ait Cassianus, non poenarum terror nec cupido praemiorum sed amoris generat magnitudo, quo vel filius indulgentissimum Patrem, vel fratrem fratrem, vel amicum amicum, vel conjugam conjux sollicito reverteretur affectu dum eius non verbera, neque convicia, sed *VEL TE NVE M AMORIS FORMIDAT OFFENSAM*, atque in omnibus non solum actibus, verum etiam verbis astonita semper pietate distenditur, ne erga se quantumcumque fervor dilectionis illius in se peccat.

Jam verò quod is a Deo diligatur qui sic Deum diligit, quis dubitet nisi qui de bonitate aut fidelitate illius dubitet, qui dixit, *Ego diligentes me diligo; & qui mane vigilam ad me, intervenient me*. Id est qui non expectant interdiu quid operentur, sed ipso statim lucis exordio simul ac vigilant, vigilaunt ad me, mihi laborant,

mibi operantur, quidquid tandem agant & operentur: mihi vivunt, illi sunt praeter ceteris qui me inveniunt, nempe ista cura & vigilantia me totum allicit ut me totum illi communi- cem, me praesentem & praesidentem singulis eorum operibus exhibeam, me cognitorem bonorum omnium quae faciunt, & compensato- rem exitium. *Ecce ego declinabo super eum quasi fluvium pacis: ad ubera portabimini, & super genua blandientur vobis*. O quis cum non diligat à quo sic diligitur!

III. PUNCTUM.

CURA ergo rerum minimarum rem procurat omnium maximam; Nempe Charitatem, qua nihil est majus, & quae non magis pure exhibetur quam dum in minimis non propter res ipsas mandatas, sed propter mandantem talis adhibetur cura & vigilantia nihil ut omnino committatur vitium, nihil iustum omittatur, quantumcumque exiguum. *Euge serve bone & fidelis, quia super paucis fuisti fidelis, super multis te constituam*.

Hic est verus Dei timor de quo dicitur, *Qui timet Deum, nihil negligit*, & de quo verè etiam dici potest, qui nihil negligit, is est qui se pure & sincere Deum timere indicat. *Cujus timoris magnificentiam*, ut Cassiani verbis utar, *Isaias unus Prophetarum elegantè expressit: Devotia, inquit, salutis sapientia, & scientia; timor Domini, ipse thesaurus eius*: quasi diceret, sicut ex multis divitiis conflatur thesaurus, ita multae salutis divitiae ex multis bonis operibus: & multa bona opera ex casto timore Domini, qui bene in omnibus operari facit.

In portis nostris omnia poma, nova & vetera, dilecte mi, servavi tibi. Sponsa est sic Sponso loquens: sed mirum quod sic de pomis cum illo agat! quid vilius quam pomum ubi praecipue tam multa sunt ut in portis & in obviiis quibusque locis pateant? At sponsa sic grata sunt & accepta illa poma, id est minima quaeque & obvia quae amore sponsae ipsi offeruntur, ut hoc uno maxime delectetur. O felix anima quae sic in minimis Christo suo placere novit! Quia tamen minima sunt, nec tanti videntur ab omnibus pretij & ponderis, ut inde vel Christo magnus honor aut offensa redundet; Idcirco sequeus adjungi debuit Veritas:

Sæpe